

TAHTA ÇANAKLAR

Oğlu, gelini ve dört yaşındaki torunuyla yaşayan bir adam vardı. Elleri titriyor, gözleri eskisi kadar iyi görmüyor, yürürken sendeliyordu. Yemek zamanı geldiğinde aile masaya birlikte otururdu. Fakat yaşlı adamın titreyen elleri, bulanık gören gözleri yemeği işkenceye dönüştürüyordu. Bezelyeler kaşığından yere yuvarlanıyor, bardağı tuttuğunda süt masa örtüsüne sıçırıyordu.

Oğlu ve gelini bu durumdan rahatsız olmaya başlamışlardı. Köşeye küçük bir masa yerleştirdiler. Ailenin geri kalanları yemeklerinin tadını çıkarırken, büyük baba bu küçük masada tek başına yiyordu.

Zaman içinde bir iki tabak kırmasının ardından, büyükbabaya yemekleri tahta tabakta verilmeye başlandı. Böyle yalnız başına yemek yerken yaşlı adama göz atıklarında onu sessizce ağlarken buluyorlardı.

Ailenin en küçük ferdi ise bütün bunları sessizce izliyordu. Bir öğleden sonra babası, küçük oğlunu tahta parçalarıyla uğraşırken buldu. Tatlı bir sesle ona ne yaptığını sordu.

- Sana ve anneme, ben büyüdüğümde kullanmanız için tahta çanaklar yapıyorum, diye cevap verdi.

Bu sözler anne ve babayı öyle etkiledi ki, bir süre gözlerinden süzölen yaşlarla sessizliklerini korudular. Her ikisi de yapmaları gerekeni biliyordu. O akşamdan itibaren büyük baba yeniden ailesiyle aynı masada yemeğini yedi. Ne oğlu, ne de gelini düşen bezelyeleri, ıslanan masa örtüsünü, dökölen sütü dert etti.

OKUDUĞUMUZU ANLADIK MI?

1 Yaşlı adamın gözleri nasıl bir görünümü vardı?

2 Aile, ne zaman masaya oturuyor?

3 Yaşlı adam için neden ayrı masa hazırlanmaktadır?

4 Yaşlı adama niçin tahta çanaklarla yemek verilmiştir?

5 Küçük çocuk nerede tahtalarla oynamaktadır?

6 Gelecekte kullanmak üzere kim tahta çanak yaptığını söylüyor?

7 Ailenizde yaşlı birileri var mı? Varsa onlarla nasıl ilgileniyordunuz?

● Aşağıdaki cümlelerde boş bırakılan yerleri “-de” durum eki(bitişik yazılır) ya da “de” sözcüğü (ayrı yazılır) ile tamamlayınız.

→ Senin aradığın kalemden bende..... var

→ Konsere Hakan..... gelecekti.

→ Sila , Funda'yı..... otobüste görmüştü.

→ Cebim..... hiç para yok.

→ Sen..... çalış, senin..... notun yükselsin.

→ Tören..... öğretmenler..... öğrenciler..... şiir okudu.

→ Orta..... neden yokken ağlamamı anlamıyorum.

→ Öğleden sonra park..... olacağım

→ Bugün yemek..... çok durgundun.

→ Kardeşim..... bizimle gelecek.

→ Sen gel ki bu işi bir çözüme kavuşturalım.

→ İki dişime dolgu yaptılar.

→ Bahçe..... ağaçları ve sebzeleri..... suladım.

→ Haziran..... okullar kapanacak.

→ Sana..... söyleyeceklerim var.

→ Ev..... köpek besliyorum ve onları çok seviyorum.

→ Yayla..... yaz akşamları serin olur.

→ Tarla..... izi olmayanın, harman..... yüzü olmaz

→ Toplantı..... bize çok ağır sözler söyledi.